

Подвечеръ нашій пріятель ся за-  
ловвалъ съ градинарскы работы и вое-  
ны играчки.

Най-сѣтнѣ той разглядвалъ какъ прѣ-  
минжалъ дня, и съ особены бѣлѣзы по-  
грѣшкы-ты си забѣлѣжвалъ на едно дръ-  
во, кое-то му было, като календаръ.

Незабавно по това съвършявалъ ве-  
черниж-тѣ си молитвѣ.

---

#### ЧЕТИРЕНАДЕСЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ.

Робинзонъ намыслилъ да разгледа  
цѣлый си островъ, приготвилъ ся и трѣ-  
гнжалъ на пѣть.

Нашій пріятель намиралъ много но-  
во, и на едно мѣсто видѣлъ грамадѣ  
чловѣческы кости!

Той ся втрещилъ отъ страхъ заду-  
лъ да бѣга, забрѣкалъ ся, изново наско-  
кнжалъ на тия кости, и паднжалъ на землѣ-  
тѣ като мрѣтъвъ.

Кога ся окопитилъ, довлѣкълъ ся  
до извѣстно-то си мѣсто, гдѣ-то пакъ  
много го уплашилъ папагалъ-тѣ.

---